

Spiravit, et limo indidit,
 Sermone carnem glutinans.
Sentis ne virgo nobilis,
 Matura per fastidia
 Pudoris intactum decus
 Honore partus crescere?
O quanta rerum gaudia
 Alvus pudica continet,
 Ex qua novellum seculum
 Procedit, et lux aurea.
Vagitus ille exordium
 Vernantis orbis prodidit,
 Nam tunc renatus sordidum
 Mundus veternum depulit.
Sparsisse tellurem reor
 Rus omne densis floribus,
 Ipsasque arenas Syrtium
 Fragrasse nardo, et nectare.
Te cuncta nascentem puer
 Sensere dura, et barbara,
 Victusque saxorum rigor
 Obduxit herbam cotibus.
 Jam mella de scopolis fluunt,
 Jam stillat ilex arido
 Sudans amomum in stipite,
 Jam sunt myricis balsama.
O sancta praesepis tua
 Aeternae rex cunabula,
 Poplisque per seclum sacra,
 Mutis et ipsis credita.
Adorat haec brutum pecus,
 Indocta turba scilicet,
 Adorat excors natio,
 Vis cuius in pastu sita est